

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 1681/2002 van de Commissie van 24 september 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 1682/2002 van de Commissie van 24 september 2002 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor rijst voor de aanvragen die de eerste tien werkdagen van september 2002 zijn ingediend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 327/98	3
Verordening (EG) nr. 1683/2002 van de Commissie van 24 september 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie	5

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2002/762/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 19 september 2002 waarbij de lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Gemeenschap het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie van 2001 te ondertekenen, te bekrachtigen of toe te treden tot het Verdrag** 7

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1681/2002 VAN DE COMMISSIE
van 24 september 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 september 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 september 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 24 september 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde	
0702 00 00	052	48,1	
	060	76,2	
	096	31,6	
	999	52,0	
0707 00 05	052	102,5	
	628	143,3	
	999	122,9	
0709 90 70	052	79,5	
	999	79,5	
0805 50 10	052	41,0	
	388	55,2	
	524	44,4	
	528	58,3	
	999	49,7	
0806 10 10	052	83,1	
	064	100,6	
	400	189,1	
	664	99,1	
	999	118,0	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	50,0
388		67,9	
400		122,5	
512		96,0	
720		74,3	
800		168,1	
804		80,2	
999		94,1	
0808 20 50		052	86,1
		388	69,8
	720	93,5	
	999	83,1	
0809 30 10, 0809 30 90	052	119,5	
	999	119,5	
0809 40 05	052	101,3	
	060	112,9	
	064	60,2	
	066	108,8	
	624	199,6	
	999	116,6	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1682/2002 VAN DE COMMISSIE**van 24 september 2002****betreffende de afgifte van invoercertificaten voor rijst voor de aanvragen die de eerste tien werkdagen van september 2002 zijn ingediend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 327/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 327/98 van de Commissie van 10 februari 1998 inzake de opening en de wijze van beheer van bepaalde tariefcontingenten voor de invoer van rijst en breukrijst ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2458/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie moet overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 327/98 binnen tien dagen, te rekenen vanaf de laatste dag van de termijn waarbinnen de gegevens inzake de certificaataanvragen moeten worden meegedeeld, beslissen in welke mate aan de ingediende aanvragen gevolg kan worden gegeven, en moet de voor de volgende tranche beschikbare hoeveelheden vaststellen.
- (2) Op basis van de hoeveelheden waarvoor aanvragen voor de tranche van september 2002 zijn ingediend, moet worden voorzien in de afgifte van certificaten voor de

gevraagde hoeveelheden, al dan niet verminderd, naar gelang van het geval, door toepassing van een in de bijlage bij deze verordening vastgesteld percentage,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de invoercertificaataanvragen voor rijst die de eerste tien werkdagen van september 2002 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 327/98 zijn ingediend en waarvan de Commissie in kennis is gesteld, worden certificaten afgegeven voor de in de aanvragen vermelde hoeveelheden, naar gelang van het geval, verminderd door toepassing van de in de bijlage vastgestelde percentages.

2. De voor de aanvullende tranche van oktober 2002 beschikbare hoeveelheden zijn in de bijlage vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 september 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 september 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 37 van 11.2.1998, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 331 van 15.12.2001, blz. 10.

BIJLAGE

Verminderingspercentage dat moet worden toegepast op de gevraagde hoeveelheden voor de tranche van september 2002 en beschikbare hoeveelheid voor de volgende tranche:

a) In artikel 2 bedoelde hoeveelheid volwitte of halfwitte rijst van GN-code 1006 30

Oorsprong	Verminderingspercentage	Voor de aanvullende tranche van oktober 2002 beschikbare hoeveelheid (in t)
Verenigde Staten van Amerika	0 (!)	0,006
Thailand	0 (!)	860,450
Australië	0 (!)	0,500

(!) Afgifte voor de in de aanvraag vermelde hoeveelheid.

b) In artikel 2 bedoelde hoeveelheid gedopte rijst van GN-code 1006 20

Oorsprong	Verminderingspercentage	Voor de aanvullende tranche van oktober 2002 beschikbare hoeveelheid (in t)
Australië	0 (!)	0,000
Verenigde Staten van Amerika	0 (!)	0,000
Thailand	0 (!)	23,023
Andere oorsprong	50	0,000

(!) Afgifte voor de in de aanvraag vermelde hoeveelheid.

VERORDENING (EG) Nr. 1683/2002 VAN DE COMMISSIE
van 24 september 2002
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 3 van Verordening nr. 136/66/EEG, wanneer de prijs in de Gemeenschap hoger is dan de prijsnoteringen op de wereldmarkt, kan het verschil tussen deze prijzen kan worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer van olijfolie naar derde landen.
- (2) De regelen betreffende de vaststelling en de toekenning van de restitutie bij uitvoer van olijfolie zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 616/72 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2962/77 ⁽⁴⁾.
- (3) De restitutie moet overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Verordening nr. 136/66/EEG voor de gehele Gemeenschap gelijk zijn.
- (4) Overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Verordening nr. 136/66/EEG moet de restitutie voor olijfolie moet worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de verwachte ontwikkeling van de olijfolieprijzen en de beschikbare hoeveelheden op de markt van de Gemeenschap en van de olijfolieprijzen op de wereldmarkt. Ingeval de situatie op de wereldmarkt het niet mogelijk maakt de gunstigste noteringen voor olijfolie te bepalen, kan evenwel rekening worden gehouden met de wereldmarktprijs van de voornaamste concurrerende plantaardige oliën en met het gedurende een representatieve periode geconstateerde verschil tussen deze prijs en die van olijfolie. Het restitutiebedrag mag niet hoger zijn dan het verschil tussen de prijs voor olijfolie in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt, in voorkomend geval aangepast teneinde rekening te houden met de kosten voor de uitvoer van de producten op de wereldmarkt.

- (5) Overeenkomstig artikel 3, lid 3, derde alinea, onder b), van Verordening nr. 136/66/EEG, kan worden beslist om de restitutie bij openbare inschrijving vast te stellen. De openbare inschrijving heeft betrekking op het bedrag van de restitutie en kan worden beperkt tot sommige landen van bestemming, bepaalde hoeveelheden, kwaliteiten en aanbiedingsvormen.
- (6) Overeenkomstig artikel 3, lid 3, tweede alinea, van Verordening nr. 136/66/EEG kan de restitutie voor olijfolie echter verschillend kan worden vastgesteld naar gelang van de bestemming, wanneer de situatie op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten zulks noodzakelijk maken.
- (7) De restitutie moet ten minste eenmaal per maand moet worden vastgesteld. Zij kan indien nodig tussentijds worden gewijzigd.
- (8) De toepassing van deze regelen op de huidige marktsituatie in de sector olijfolie, en met name op de prijzen van dit product in de Gemeenschap, alsmede op de markten van derde landen brengt met zich dat de restitutie moet worden bepaald op de in de bijlage genoemde bedragen.
- (9) Het Comité van beheer voor oliën en vetten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer van de in artikel 1, lid 2, onder c), van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde producten, worden vastgesteld op de in de bijlage aangegeven bedragen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 september 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 september 2002.

Voor de Commissie
 Franz FISCHLER
 Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 78 van 31.3.1972, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 348 van 30.12.1977, blz. 53.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 24 september 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 19 september 2002

waarbij de lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Gemeenschap het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie van 2001 te ondertekenen, te bekrachtigen of toe te treden tot het Verdrag

(2002/762/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 61, onder c), artikel 67, lid 1, en artikel 300, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Internationaal Verdrag inzake wettelijke aansprakelijkheid bij verontreinigingsschade als gevolg van olie uit scheepsbunkers van 2001 (het Bunkerolieverdrag) is op 23 maart 2001 aangenomen om een passende, snelle, en doeltreffende schadeloosstelling te waarborgen van personen die schade ondervinden wanneer als brandstof in scheepsbunkers vervoerde olie in zee terechtkomt. Het Bunkerolieverdrag vult een belangrijke leemte op in de internationale regelgeving betreffende de aansprakelijkheid bij verontreiniging op zee.
- (2) De artikelen 9 en 10 van het Bunkerolieverdrag raken aan het afgeleide recht van de Gemeenschap terzake van de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen, als neergelegd in Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽²⁾.
- (3) De Gemeenschap heeft derhalve uitsluitende bevoegdheid wat de artikelen 9 en 10 van het Bunkerolieverdrag betreft, voorzover deze artikelen afbreuk doen aan de bij Verordening (EG) nr. 44/2001 vastgestelde voorschriften. De lidstaten blijven bevoegd voor de onder het Bunkerolieverdrag vallende aangelegenheden die niet het Gemeenschapsrecht raken.

- (4) Krachtens het Bunkerolieverdrag kunnen slechts soevereine staten partij bij dit verdrag worden; er is op korte termijn ook geen uitzicht op heropening van de onderhandelingen om rekening te houden met de bevoegdheid van de Gemeenschap terzake. De Gemeenschap kan daarom op dit ogenblik dit verdrag niet ondertekenen en bekrachtigen. Bovendien is er ook geen mogelijkheid dat de Gemeenschap over afzienbare tijd tot het Bunkerolieverdrag toetreedt.

- (5) Het Bunkerolieverdrag is van bijzonder belang omdat daardoor — gelet op de belangen van de Gemeenschap en de lidstaten — de slachtoffers beter kunnen worden beschermd in de internationale regelgeving inzake de aansprakelijkheid bij verontreiniging op zee, hetgeen in het verlengde ligt van de toepassing van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee.

- (6) De materieelrechtelijke voorschriften van het bij het Bunkerolieverdrag ingestelde systeem vallen onder de bevoegdheden van de lidstaten, en alleen de bepalingen inzake rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen zijn aangelegenheden die uitsluitend onder de communautaire bevoegdheid ressorteren. In het licht van voorwerp en doel van het verdrag kan het aanvaarden van de bepalingen van het verdrag die onder de bevoegdheid van de Gemeenschap vallen, niet los worden gezien van de bepalingen die onder de bevoegdheden van de lidstaten ressorteren.

- (7) Het is derhalve dienstig dat de Raad de lidstaten bij wijze van uitzondering machtigt het Bunkerolieverdrag in het belang van de Gemeenschap onder de in deze beschikking vastgestelde voorwaarden te ondertekenen, te bekrachtigen of tot het verdrag toe te treden.

⁽¹⁾ PB C 51 E van 26.2.2002, blz. 371.

⁽²⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1.

- (8) De lidstaten zouden zich moeten inspannen om het verdrag voor 30 september 2002 te ondertekenen en hun procedures ter bekrachtiging van of toetreding tot het verdrag in het belang van de Gemeenschap binnen redelijke termijn moeten afronden. De lidstaten moeten elkaar informeren over de stand van hun bekrachtigings- of toetredingsprocedures om de nederlegging van hun instrumenten voor de bekrachtiging van of toetreding tot het verdrag voor te bereiden.
- (9) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland nemen deel aan de aanneming en toepassing van deze beschikking.
- (10) Denemarken neemt overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van Denemarken, dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, niet deel aan de aanneming van deze beschikking. Deze beschikking is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onverminderd de huidige bevoegdheden van de Gemeenschap op dit gebied, machtigt de Raad de lidstaten om in het belang van de Gemeenschap het Bunkerolieverdrag onder de in de volgende artikelen vastgestelde voorwaarden te ondertekenen, te bekrachtigen of tot dit verdrag toe te treden.
2. De tekst van het Bunkerolieverdrag is aan deze beschikking gehecht.
3. In deze beschikking worden onder „lidstaat” alle lidstaten verstaan, met uitzondering van Denemarken.

Artikel 2

Wanneer zij het verdrag ondertekenen, bekrachtigen of tot het Bunkerolieverdrag toetreden, leggen de lidstaten de volgende verklaring af:

„Wanneer ze door een gerecht van (...) ⁽¹⁾ zijn gegeven, worden beslissingen over zaken die onder het verdrag

vallen, erkend en ten uitvoer gelegd in (...) ⁽²⁾ overeenkomstig de toepasselijke interne communautaire regelgeving terzake.” ^(*).

Artikel 3

1. De lidstaten zouden zich moeten inspannen om het Bunkerolieverdrag voor 30 september 2002 te ondertekenen.
2. De lidstaten doen het nodige om de instrumenten voor de bekrachtiging van of toetreding tot het verdrag binnen redelijke termijn neder te leggen bij de secretaris-generaal van de Internationale Maritieme Organisatie, zo mogelijk voor 30 juni 2006.
3. De lidstaten stellen de Raad en de Commissie voor 30 juni 2004 in kennis van de datum waarop hun bekrachtigings- of toetredingsprocedures waarschijnlijk voltooid zullen zijn.
4. De lidstaten streven ernaar elkaar te informeren over de stand van hun bekrachtigings- of toetredingsprocedures.

Artikel 4

Bij de ondertekening en bekrachtiging van of de toetreding tot het Bunkerolieverdrag stellen de lidstaten de secretaris-generaal van de Internationale Maritieme Organisatie er schriftelijk van in kennis dat de ondertekening, bekrachtiging of toetreding in overeenstemming met deze beschikking is geschied.

Artikel 5

De lidstaten zorgen er zo spoedig mogelijk voor om het verdrag te wijzigen, zodat de Gemeenschap partij bij het Bunkerolieverdrag kan worden.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 19 september 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ Alle lidstaten waarop deze beschikking van toepassing is behalve de lidstaat die de verklaring aflegt, alsmede Denemarken.

⁽²⁾ De lidstaat die de verklaring aflegt.

^(*) Deze regelgeving is thans vastgelegd in Verordening (EG) nr. 44/2001.

BIJLAGE

VERTALING

AANNEMING VAN DE SLOTAKTE EN ALLE INSTRUMENTEN, AANBEVELINGEN EN RESOLUTIES DIE HET RESULTAAT ZIJN VAN DE WERKZAAMHEDEN VAN DE CONFERENTIE

INTERNATIONAAL VERDRAG INZAKE DE WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID VOOR SCHADE DOOR VERONTREINIGING DOOR BUNKEROLIE, 2001

Door de Conferentie goedgekeurde tekst

DE STATEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT VERDRAG,

HERINNEREND AAN artikel 194 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 1982 inzake het recht van de zee, waarin wordt bepaald dat de staten alle maatregelen dienen te nemen die nodig zijn ter voorkoming, vermindering en bestrijding van verontreiniging van het mariene milieu,

TEVENS HERINNEREND AAN artikel 235 van dat verdrag, waarin wordt bepaald dat de staten, met het doel onverwijld en toereikende compensatie te verzekeren met betrekking tot alle door verontreiniging van het mariene milieu veroorzaakte schade, samenwerken bij de verdere ontwikkeling van de toepasselijke voorschriften van het internationale recht,

NOTA NEMEND VAN het succes van het Internationaal Verdrag van 1992 inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie en het Internationaal Verdrag van 1992 ter oprichting van een internationaal fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, die waarborgen hebben geschapen voor vergoeding aan personen die schade lijden door verontreiniging ten gevolge van het ontsnappen of doen wegvloeien van door schepen over zee in bulk vervoerde olie,

TEVENS NOTA NEMEND VAN de aanneming van het Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen om te voorzien in een passende, onverwijld en doeltreffende vergoeding voor schade veroorzaakt door voorvallen in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen,

Het belang ERKENNEND van de vaststelling van een strikte aansprakelijkheid voor alle vormen van olieverontreiniging in samenhang met een passende beperking van dat aansprakelijkheidsniveau,

OVERWEGENDE dat aanvullende maatregelen nodig zijn om waarborgen te scheppen voor de betaling van een toereikende, onverwijld en doeltreffende vergoeding van schade veroorzaakt door verontreiniging ten gevolge van het ontsnappen of doen wegvloeien van bunkerolie uit schepen,

DE WENS KOESTEREND eenvormige internationale regels en procedures aan te nemen voor het nemen van beslissingen in kwesties van aansprakelijkheid en het verschaffen van een toereikende vergoeding in zodanige gevallen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van dit verdrag:

1. wordt onder „schip” verstaan: alle zeeschepen en zeegaande vaartuigen van welk type ook;
2. wordt onder „persoon” verstaan: iedere natuurlijke of rechtspersoon of maatschap, alsmede ieder publiekrechtelijk of privaatrechtelijk lichaam, al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittend, hieronder begrepen een staat of zijn staatsrechtelijke onderdelen;
3. wordt onder „scheepseigenaar” verstaan: de eigenaar, hieronder begrepen de geregistreerde eigenaar, rompbewerchter, beheerder of degene in wiens handen de exploitatie van het schip is gelegd;
4. wordt onder „geregistreerde eigenaar” verstaan: de persoon of personen die als eigenaar van het schip zijn geregistreerd of, indien er geen registratie heeft plaatsgevonden, de persoon of personen die het schip in eigendom hebben. Indien evenwel een schip eigendom is van een staat en geëxploiteerd wordt door een maatschappij die in die staat

geregistreerd staat als de exploitant van het schip, betekent „geregistreerde eigenaar” een zodanige maatschappij;

5. wordt onder „bunkerolie” verstaan: alle uit koolwaterstoffen bestaande minerale oliën, hieronder begrepen smeerolie, die gebruikt worden of bedoeld zijn om gebruikt te worden voor de exploitatie of de aandrijving van het schip, alsmede alle residuen daarvan;

6. wordt onder „Aansprakelijkheidsverdrag” verstaan: het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1992, als gewijzigd;

7. wordt onder „preventieve maatregelen” verstaan: alle na het voorval door een persoon genomen redelijke maatregelen ter voorkoming of beperking van de schade door verontreiniging;

8. wordt onder „voorval” verstaan: elk feit of elke opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, waardoor schade door verontreiniging wordt veroorzaakt, of waardoor een ernstige en onmiddellijke dreiging ontstaat dat zulk een schade zal worden veroorzaakt;

9. wordt onder „schade door verontreiniging” verstaan:
- a) verlies of schade buiten het schip veroorzaakt door bevuilding ten gevolge van het ontsnappen of doen wegvloeien van bunkerolie uit het schip, waar zulk ontsnappen of doen wegvloeien ook mag plaatsvinden, met dien verstande dat vergoeding voor andere schade aan het milieu dan winstderving ten gevolge van deze schade wordt beperkt tot de kosten van redelijke maatregelen tot herstel die daadwerkelijk worden ondernomen of zullen worden ondernomen; en
 - b) de kosten van preventieve maatregelen alsmede verlies of schade veroorzaakt door die maatregelen;
10. wordt onder „staat waar het schip is geregistreerd” verstaan ten aanzien van een geregistreerd schip: de staat waarin het schip is geregistreerd, en ten aanzien van een niet geregistreerd schip: de staat onder wiens vlag het schip gerechtigd is te varen;
11. wordt onder „brutotonnage” verstaan: de brutotonnage berekend overeenkomstig de voorschriften voor de meting vervat in Bijlage 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen, 1969;
12. wordt onder „organisatie” verstaan: de Internationale Maritieme Organisatie;
13. wordt onder „secretaris-generaal” verstaan: de secretaris-generaal van de organisatie.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Dit verdrag is uitsluitend van toepassing op:

- a) schade door verontreiniging veroorzaakt:
 - i) op het grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, van een staat die partij is, en
 - ii) binnen de exclusieve economische zone van een staat die partij is, vastgesteld overeenkomstig het internationale recht, of, indien een staat die partij is een zodanige zone niet heeft vastgesteld, binnen een gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee van die staat, door die staat vastgesteld overeenkomstig het internationale recht en die zich niet verder uitstrekt dan 200 zeemijl van de basislijnen waarvan de breedte van zijn territoriale zee wordt gemeten;
- b) preventieve maatregelen, waar ook genomen, ter voorkoming of ter beperking van zodanige schade.

Artikel 3

Aansprakelijkheid van de scheepseigenaar

1. De scheepseigenaar op het tijdstip van het voorval is, behoudens het bepaalde in het derde en het vierde lid, aansprakelijk voor schade door verontreiniging, veroorzaakt door bunkerolie aan boord of afkomstig van het schip, mits, zo het voorval bestaat uit een opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, de scheepseigenaar op het tijdstip van het eerste feit aansprakelijk is.

2. Indien meerdere personen aansprakelijk zijn overeenkomstig het eerste lid, zijn zij hoofdelijk aansprakelijk.

3. De scheepseigenaar is niet aansprakelijk voor schade door verontreiniging, indien de scheepseigenaar bewijst dat:

- a) de schade het gevolg is van een oorlogshandeling, vijandelijkheden, burgeroorlog, opstand of een natuurverschijnsel van een uitzonderlijke, onvermijdelijke en onweerstaanbare aard, of
- b) de schade geheel en al werd veroorzaakt door een handelen of nalaten van derden, met het opzet schade te veroorzaken, of
- c) de schade geheel en al werd veroorzaakt door onzorgvuldigheid of een andere onrechtmatige handeling van een regering of andere autoriteit, verantwoordelijk voor het onderhoud van lichten of andere hulpmiddelen bij de navigatie in de uitoefening van die functie.

4. Indien de scheepseigenaar bewijst dat de schade door verontreiniging geheel of gedeeltelijk het gevolg is van een handelen of nalaten van de persoon die de schade heeft geleden, met het opzet de schade te veroorzaken, of van de schuld van die persoon, kan de scheepseigenaar geheel of gedeeltelijk worden ontheven van zijn aansprakelijkheid tegenover die persoon.

5. Geen vordering tot vergoeding van schade door verontreiniging kan tegen de scheepseigenaar worden ingesteld anders dan in overeenstemming met dit verdrag.

6. Geen bepaling van dit verdrag doet afbreuk aan enig recht van verhaal van de scheepseigenaar dat onafhankelijk van dit verdrag bestaat.

Artikel 4

Uitsluitingen

1. Dit verdrag is niet van toepassing op schade door verontreiniging zoals omschreven in het Aansprakelijkheidsverdrag, ongeacht of ten aanzien van die schade wel of geen schadevergoeding verschuldigd is ingevolge dat verdrag.

2. Behoudens het bepaalde in het derde lid, zijn de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing op oorlogsschepen, ondersteuningsschepen van de marine of andere schepen in eigendom van of geëxploiteerd door een staat die in de betrokken periode uitsluitend werden gebruikt in overheidsdienst voor andere dan handelsdoeleinden.

3. Een staat die partij is kan besluiten dit verdrag toe te passen op zijn oorlogsschepen of andere schepen bedoeld in het tweede lid, in welk geval hij de secretaris-generaal hiervan kennisgeving doet onder vermelding van de voorwaarden van deze toepassing.

4. Met betrekking tot schepen die eigendom zijn van een staat die partij is en die gebruikt worden voor handelsdoeleinden, kan elke staat in rechte worden aangesproken voor de rechter die ingevolge artikel 9 bevoegd is, en doet hij afstand van beroep op enig verweer dat is gegrond op zijn hoedanigheid van soevereine staat.

Artikel 5

Voorvallen waarbij twee of meer schepen zijn betrokken

Wanneer zich een voorval voordoet waarbij twee of meer schepen zijn betrokken en er ten gevolge daarvan schade door verontreiniging is ontstaan, zijn de scheepseigenaren van alle betrokken schepen, tenzij zij ingevolge artikel 3 van aansprakelijkheid zijn ontheven, hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die redelijkerwijs niet te scheiden is.

Artikel 6

Beperking van de aansprakelijkheid

Niets in dit verdrag staat in de weg aan het recht van de scheepseigenaar en de persoon of personen die verzekeren of een andere financiële zekerheid stellen om de aansprakelijkheid te beperken uit hoofde van enige toepasselijke nationale of internationale regeling, zoals het Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, 1976, als gewijzigd.

Artikel 7

Verplichte verzekering of financiële zekerheid

1. De geregistreerde eigenaar van een schip met een brutotonnage van meer dan 1000 dat geregistreerd is in een staat die partij is, is gehouden een verzekering of andere financiële zekerheid, zoals een bankgarantie of door een soortgelijke instantie afgegeven garantie, in stand te houden tot dekking van de aansprakelijkheid van de geregistreerde eigenaar voor schade door verontreiniging, tot een bedrag gelijk aan het maximum van aansprakelijkheid krachtens de toepasselijke nationale of internationale beperkingsregeling, doch in geen geval hoger dan een bedrag berekend in overeenstemming met het Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, 1976, als gewijzigd.

2. Een certificaat houdende verklaring dat een overeenkomst van verzekering of een andere financiële zekerheid in overeenstemming met de bepalingen van dit verdrag van kracht is, wordt aan elk schip afgegeven, nadat de bevoegde autoriteit van een staat die partij is heeft vastgesteld dat aan de eisen van het eerste lid is voldaan. Met betrekking tot een schip geregistreerd in een staat die partij is wordt zulk een certificaat afgegeven of gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van de staat waar het schip is geregistreerd; met betrekking tot een schip dat niet is geregistreerd in een staat die partij is, kan het worden afgegeven of gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van een staat die partij is. Dit certificaat heeft de vorm van het aan dit verdrag gehechte model en bevat de navolgende gegevens:

- a) naam van het schip, onderscheidingsnummer of -letters en plaats van registratie;
- b) naam en adres van het hoofdkantoor van de geregistreerde eigenaar;
- c) IMO-scheepsidentificatienummer;
- d) aard en duur van de zekerheid;
- e) naam en adres van het hoofdkantoor van de verzekeraar of de persoon die de zekerheid stelt en, waar nodig, het adres van het kantoor waar de verzekering is gesloten of de zekerheid is gesteld;
- f) geldigheidsduur van het certificaat, die niet langer kan zijn dan de geldigheidsduur van de verzekering of andere zekerheid.

3. a) Een staat die partij is kan een door hem erkende instelling of organisatie machtigen het in het tweede lid bedoelde certificaat af te geven. Die instelling of organisatie stelt die staat in kennis van de afgifte van ieder certificaat. In alle gevallen waarborgt de staat die partij is onverkort de volledigheid en juistheid van het aldus afgegeven certificaat en verbindt hij zich ertoe de nodige regelingen te treffen om deze verplichting na te komen.
- b) Een staat die partij is, doet de secretaris-generaal kennisgeving van:
 - i) de specifieke verantwoordelijkheden en voorwaarden van de machtiging die hij aan een door hem erkende instelling of organisatie verleent;
 - ii) de intrekking van zulk een machtiging; en
 - iii) de datum waarop zulk een machtiging of de intrekking daarvan van kracht wordt.

Een machtiging wordt niet eerder van kracht dan drie maanden na de datum waarop daarvan kennisgeving is gedaan aan de secretaris-generaal.

- c) De instelling of organisatie die in overeenstemming met dit lid gemachtigd is certificaten af te geven, moet ten minste bevoegd zijn die certificaten in te trekken als niet wordt voldaan aan de voorwaarden waaronder zij zijn afgegeven. De instelling of organisatie meldt zulk een intrekking in alle gevallen aan de staat namens wie het certificaat is afgegeven.
4. Het certificaat wordt gesteld in de officiële taal of de officiële talen van de staat waar het wordt afgegeven. Indien de gebruikte taal noch de Engelse, noch de Franse, noch de Spaanse is, moet de tekst een vertaling in een van deze talen bevatten en kan, indien de staat daartoe besluit, de officiële taal van de staat worden weggelaten.
5. Het certificaat moet zich aan boord van het schip bevinden en een afschrift moet worden nedergelegd bij de autoriteiten die het register houden waarin het schip staat geregistreerd of, indien het schip niet geregistreerd is in een staat die partij is, bij de autoriteit van de staat die het certificaat afgeeft of waarmerkt.
6. Een verzekering of een andere financiële zekerheid voldoet niet aan de eisen van dit artikel, indien zij, om andere redenen dan het verstrijken van haar geldigheidsduur zoals vermeld in het certificaat ingevolge het tweede lid van dit artikel, kan vervallen alvorens drie maanden zijn verlopen sinds de datum waarop aan de autoriteiten bedoeld in het vijfde lid van dit artikel mededeling is gedaan van haar beëindiging, tenzij het certificaat bij deze autoriteiten is ingeleverd, dan wel binnen bedoelde termijn een nieuw certificaat is afgegeven. Het vorenstaande is eveneens van toepassing op alle wijzigingen die ten gevolge hebben dat de verzekering of zekerheid niet langer voldoet aan de eisen van dit artikel.
7. Behoudens het in dit artikel bepaalde stelt de staat waar het schip is geregistreerd de voorwaarden vast betreffende de afgifte en geldigheid van het certificaat.
8. Niets in dit verdrag kan zo worden uitgelegd dat het een staat die partij is, belet zich te verlaten op informatie die verkregen is van andere staten of de organisatie of andere internationale organisaties met betrekking tot de financiële draagkracht van verzekeraars of personen die financiële zekerheid stellen voor de toepassing van dit verdrag. In die gevallen wordt de staat die partij is en die zich op zulke informatie verlaat, niet ontheven van zijn verantwoordelijkheid als staat die het krachtens het tweede lid vereiste certificaat afgeeft.

9. Certificaten, afgegeven of gewaarmerkt onder het gezag van een staat die partij is, worden voor de toepassing van dit verdrag erkend door andere staten die partij zijn, als bezittende dezelfde geldigheid als door deze afgegeven of gewaarmerkte certificaten, zelfs indien zij zijn afgegeven of gewaarmerkt met betrekking tot een schip dat niet is geregistreerd in een staat die partij is. Een staat die partij is kan te allen tijde verzoeken om overleg met de staat die het certificaat heeft afgegeven of gewaarmerkt, indien hij reden heeft aan te nemen dat de in het certificaat genoemde verzekeraar of degene die de garantie heeft gesteld financieel niet in staat is te voldoen aan de hem door dit verdrag opgelegde verplichtingen.

10. Vorderingen tot vergoeding van schade door verontreiniging kunnen rechtstreeks worden ingesteld tegen de verzekeraar of andere persoon die financiële zekerheid stelt ter dekking van de aansprakelijkheid van de geregistreerde eigenaar wegens schade door verontreiniging. In dit geval kan de verweerder zich beroepen op de verweermiddelen (anders dan het faillissement of de liquidatie van de eigenaar) waarop de scheepseigenaar een beroep zou hebben kunnen doen, met inbegrip van beperking krachtens artikel 6. Voorts kan de verweerder, zelfs indien de scheepseigenaar niet gerechtigd is tot beperking van de aansprakelijkheid overeenkomstig artikel 6, de aansprakelijkheid beperken tot een bedrag gelijk aan het bedrag van de verzekering of andere financiële zekerheid dat in overeenstemming met het eerste lid in stand moet worden gehouden. De verweerder kan voorts een beroep doen op het verweer dat de schade door verontreiniging het gevolg is van opzettelijk wangedrag van de scheepseigenaar, maar de verweerder kan zich niet beroepen op enig ander verweermiddel dat de verweerder zou hebben kunnen aanvoeren in een door de scheepseigenaar tegen de verweerder aangespannen rechtsgeding. De verweerder heeft steeds het recht te vorderen dat de scheepseigenaar mede in het geding wordt betrokken.

11. Een staat die partij is staat niet toe dat onder zijn vlag varende schepen waarop dit artikel van toepassing is, op enig tijdstip worden geëxploiteerd, tenzij een certificaat is afgegeven ingevolge het tweede of het veertiende lid.

12. Behoudens het in dit artikel bepaalde draagt elke staat die partij is er zorg voor dat in zijn nationale wetgeving wordt voorgeschreven dat verzekering of andere zekerheid tot de in het eerste lid genoemde omvang verplicht is voor elk schip met een brutotonnemaat van meer dan 1 000, waar ook geregistreerd, dat een haven op zijn grondgebied binnenloopt of verlaat, dan wel aankomt of vertrekt van een buitengaats doch binnen zijn territoriale zee gelegen installatie.

13. Niettegenstaande het bepaalde in het vijfde lid kan een staat die partij is de secretaris-generaal voor de toepassing van het twaalfde lid ervan in kennis stellen dat het ingevolge het tweede lid vereiste certificaat zich niet aan boord van schepen moet bevinden en niet moet kunnen worden overgelegd, wanneer die schepen een haven op zijn grondgebied binnenlopen of verlaten, dan wel aankomen of vertrekken van een buitengaats doch binnen zijn territoriale zee gelegen installatie, op voorwaarde dat de staat die partij is en die het ingevolge het tweede lid vereiste certificaat afgeeft, de secretaris-generaal ervan in kennis heeft gesteld dat hij elektronische registers bijhoudt die toegankelijk zijn voor alle staten die partij zijn en op grond waarvan het bestaan van het certificaat blijkt en de staten die partij zijn in staat zijn hun verplichtingen ingevolge het twaalfde lid na te komen.

14. Is met betrekking tot een schip dat in eigendom toebehoort aan een staat die partij is geen verzekering afgesloten of geen financiële zekerheid gesteld, dan zijn de desbetreffende bepalingen van dit artikel op dat schip niet van toepassing, maar moet het schip wel zijn voorzien van een certificaat, afgegeven door de bevoegde autoriteit van de staat waar het is geregistreerd, houdende de verklaring dat het schip eigendom is van die staat en dat de aansprakelijkheid voor het schip gedekt is binnen de overeenkomstig het eerste lid voorgeschreven grenzen. Dit certificaat wordt zoveel mogelijk opgesteld volgens het in het tweede lid voorgeschreven model.

15. Een staat kan bij de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dan wel toetreding tot dit verdrag, of op enig later tijdstip, verklaren dat dit artikel niet van toepassing is op schepen die uitsluitend binnen het in artikel 2, onder a), punt i), bedoelde gebied worden geëxploiteerd.

Artikel 8

Termijnen

Het recht op schadevergoeding krachtens dit verdrag vervalt wanneer niet binnen drie jaar na de datum waarop de schade is ontstaan een rechtsvordering is ingesteld. In geen geval kan echter een rechtsvordering worden ingesteld nadat meer dan zes jaar zijn verstreken na de datum van het voorval dat de schade heeft veroorzaakt. Wanneer het voorval wordt gevormd door een opeenvolging van feiten, loopt de termijn van zes jaar vanaf de datum van het eerste feit.

Artikel 9

Bevoegdheid

1. Indien een voorval schade door verontreiniging heeft veroorzaakt op het grondgebied van één of meer staten die partij zijn, de territoriale zee daaronder begrepen, of in een gebied zoals bedoeld in artikel 2, onder a), punt ii), dan wel preventieve maatregelen zijn genomen ter voorkoming of beperking van schade door verontreiniging op dit grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, of in een dergelijk gebied, dan kunnen vorderingen tot schadevergoeding tegen de scheepseigenaar, de verzekeraar of een ander persoon die financiële zekerheid stelt voor de aansprakelijkheid van de scheepseigenaar slechts worden ingesteld bij de rechter van die staat of staten die partij zijn.

2. Van het instellen van een vordering ingevolge het eerste lid moet aan elke verweerder binnen redelijke termijn kennis worden gegeven.

3. Iedere staat die partij is draagt er zorg voor dat zijn rechters bevoegd zijn kennis te nemen van deze vorderingen tot schadevergoeding ingevolge dit verdrag.

Artikel 10

Erkenning en tenuitvoerlegging

1. Beslissingen van een uit hoofde van artikel 9 bevoegde rechter die voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn in de staat waarin zij zijn gegeven en waartegen geen gewoon rechtsmiddel meer openstaat, worden erkend in elke andere staat die partij is, tenzij:

a) de beslissing is verkregen door bedrog; of

b) de verweerder niet binnen een redelijke termijn is verwittigd en niet behoorlijk in de gelegenheid is gesteld zijn zaak uiteen te zetten.

2. Een beslissing die ingevolge het eerste lid is erkend, is vatbaar voor tenuitvoerlegging in iedere staat die partij is, zodra de in die staat vereiste formaliteiten zijn vervuld. Deze formaliteiten mogen niet leiden tot een hernieuwd onderzoek van de zaak.

Artikel 11

Voorrangsclausule

Dit verdrag gaat boven andere overeenkomsten die op de datum waarop dit verdrag wordt opengesteld voor ondertekening, van kracht zijn of openstaan voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding, doch uitsluitend voorzover deze overeenkomsten daarmede in strijd zouden zijn; dit artikel laat evenwel de uit bedoelde overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen van de staten die partij zijn tegenover staten die geen partij zijn onverlet.

Artikel 12

Ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1. Dit verdrag staat van 1 oktober 2001 tot en met 30 september 2002 op de zetel van de organisatie open voor ondertekening en blijft daarna openstaan voor toetreding.

2. Staten kunnen het feit dat zij ermee instemmen door het verdrag te worden gebonden tot uitdrukking brengen door:

- a) ondertekening zonder voorbehoud ten aanzien van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring;
- b) ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of
- c) toetreding.

3. Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geschiedt door nederlegging van een daartoe strekkende akte bij de secretaris-generaal.

4. Akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding die zijn nedergelegd nadat een wijziging van dit verdrag in werking is getreden ten aanzien van alle staten die partij zijn, of nadat alle maatregelen vereist voor de inwerkingtreding van de wijziging ten aanzien van die staten voltooid zijn, worden geacht van toepassing te zijn op het verdrag, zoals gewijzigd door bedoelde wijziging.

Artikel 13

Staten met meer dan een rechtsstelsel

1. Indien een staat twee of meer territoriale eenheden omvat waarin verschillende rechtsstelsels van toepassing zijn op vraagstukken die door dit verdrag worden geregeld, kan hij, op het tijdstip van ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, verklaren dat dit verdrag van toepassing is op al zijn territoriale eenheden of slechts op een of meer daarvan en kan hij te allen tijde deze verklaring wijzigen door het indienen van een andere.

2. Elke verklaring van deze aard wordt meegedeeld aan de secretaris-generaal en geeft uitdrukkelijk de territoriale eenheden aan waarop dit verdrag van toepassing is.

3. In het geval van een staat die partij is en die een dergelijke verklaring heeft afgelegd:

- a) worden de verwijzingen naar een staat in de definitie van „geregistreerde eigenaar” in artikel 1, vierde lid, uitgelegd als verwijzingen naar de desbetreffende territoriale eenheid;
- b) worden de verwijzingen naar de staat waar een schip geregistreerd is en, met betrekking tot een verplicht verzekeringscertificaat, naar de staat die het heeft afgegeven of gewaarmerkt, uitgelegd als betrekking hebbend op de de territoriale eenheid waar het schip geregistreerd is, respectievelijk die het certificaat afgeeft of waarmerkt;
- c) worden de verwijzingen in dit verdrag naar de eisen van de nationale wet uitgelegd als verwijzingen naar eisen van de wet van de desbetreffende territoriale eenheid; en
- d) worden de verwijzingen in de artikelen 9 en 10 naar rechters, en naar beslissingen die erkend moeten worden in de staten die partij zijn, uitgelegd als verwijzingen naar de rechters van, respectievelijk de beslissingen die erkend moeten worden in, de desbetreffende territoriale eenheid.

Artikel 14

Inwerkingtreding

1. Dit verdrag treedt in werking een jaar na de datum waarop achttien staten, waaronder vijf staten met elk niet minder dan een miljoen brutotonnage, het zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring hebben ondertekend of akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben nedergelegd bij de secretaris-generaal.

2. Ten aanzien van elke staat die dit verdrag bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt nadat aan de in het eerste lid gestelde eisen voor inwerkingtreding is voldaan, treedt dit verdrag in werking drie maanden na de datum van nederlegging door die staat van de daartoe strekkende akte.

Artikel 15

Opzegging

1. Een staat die partij is kan dit verdrag, na de datum waarop het voor die staat in werking is getreden, te allen tijde opzeggen.

2. Opzegging geschiedt door nederlegging van een akte bij de secretaris-generaal.

3. Een opzegging wordt van kracht een jaar na de nederlegging van de akte van opzegging bij de secretaris-generaal of na een langere termijn wanneer zulks in die akte is bepaald.

Artikel 16

Herziening en wijziging

1. De organisatie kan een conferentie tot herziening of wijziging van dit verdrag bijeenroepen.

2. De organisatie roept een conferentie van de staten die partij zijn bijeen tot herziening of wijziging van dit verdrag op verzoek van ten minste een derde van de staten die partij zijn.

Artikel 17

Depositaris

1. Dit verdrag wordt nedergelegd bij de secretaris-generaal.
2. De secretaris-generaal:
 - a) stelt alle staten die dit verdrag hebben ondertekend of ertoe zijn toegetreden in kennis van:
 - i) elke nieuwe ondertekening of nederlegging van een akte en de datum daarvan;
 - ii) de datum van inwerkingtreding van dit verdrag;
 - iii) de nederlegging van een akte van opzegging van dit verdrag, de datum van nederlegging en de datum waarop deze van kracht wordt; en
 - iv) andere verklaringen en kennisgevingen ingevolge dit verdrag;
 - b) zendt voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van dit verdrag toe aan alle ondertekenende staten en aan alle staten die tot dit verdrag toetreden.

Artikel 18

Toezending aan de Verenigde Naties

Zodra dit verdrag in werking treedt, wordt de tekst door de secretaris-generaal toegezonden aan het secretariaat van de Verenigde Naties ter registratie en publicatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Artikel 19

Talen

Dit verdrag is opgesteld in een enkel oorspronkelijk exemplaar in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

GEDAAN TE LONDEN, de drieëntwintigste maart tweeduizend en een.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden regeringen, dit verdrag hebben ondertekend.

*Bijlage bij de bijlage***CERTIFICAAT VAN VERZEKERING OF ANDERE FINANCIËLE ZEKERHEID TERZAKE VAN WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID VOOR SCHADE VEROORZAAKT DOOR VERONTREINIGING DOOR BUNKEROLIE****Afgegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie, 2001**

Naam van het schip	Onderscheidingsnummer of -letters	IMO-scheepsidentificatienummer	Plaats van registratie	Naam en volledig adres van het hoofdkantoor van de geregistreerde eigenaar

Hiermee verklaart ondergetekende dat met betrekking tot het bovengenoemde schip een verzekeringspolis van kracht is of een andere financiële zekerheid is gesteld die voldoet aan de vereisten van artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie, 2001

Aard van de zekerheid

Duur van de zekerheid

Naam en adres van de verzekeraar(s) en/of perso(o)n(en) die zekerheid stel(t)(len)

Naam

Adres

Dit certificaat is geldig tot

Afgegeven of gewaarmerkt door de regering van

(Volledige aanduiding van de staat)

OF

De volgende tekst moet worden gebruikt wanneer een staat die partij is, zich op artikel 7, derde lid, beroept

Het onderhavige certificaat is afgegeven onder het gezag van de regering van
(Volledige aanduiding van de staat)

door
(naam van de instelling of organisatie)

Te de
(Plaats) (Datum)

.....
(Handtekening en hoedanigheid van de met de afgifte of waarmerking belaste ambtenaar)

Toelichting

1. Indien gewenst kan bij de aanduiding van de staat een verwijzing worden opgenomen naar de bevoegde overheidsinstantie van het land waar het certificaat wordt afgegeven.
 2. Indien het totale bedrag van de zekerheid uit meer dan één bron afkomstig is, moeten de uit elke daarvan afkomstige bedragen en de bronnen daarvan afzonderlijk worden vermeld.
 3. Indien de zekerheid is gesteld in meerdere vormen, moet elke daarvan worden vermeld.
 4. In de rubriek „Duur van de zekerheid” moet de datum worden vermeld waarop de zekerheid van kracht wordt.
 5. In de rubriek „Adres” van de verzekeraar(s) en/of perso(o)n(en) die zekerheid stel(t)(len), moet het hoofdkantoor worden vermeld van de verzekeraar(s) en/of de perso(o)n(en) die zekerheid stel(t)(len). Indien van toepassing moet het adres van het kantoor worden vermeld waar de verzekering of zekerheid is gesloten respectievelijk gesteld.
-